

Sygn. akt VII U 1725/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: Paulina Filipkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2017 r. w Warszawie

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 27 września 2016 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza do stażu pracy J. W. okres pracy na kolonii w P. od 11 lipca 1980 roku do 5 sierpnia 1980 roku oraz okres pracy na kolonii wG. od 28 lipca 1981 roku do 19 sierpnia 1981 roku.

Sygn. akt VII U 1725/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał J. W. emeryturę od dnia 1 września 2016 r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2004 r. do 2013 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, wynoszący 249,50%. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 249,50% przez kwotę bazową 3.408,62 zł, co dało kwotę w wysokości 8.504,51 zł. Do ustalenia wysokości emerytury, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 32 lat, 5 miesięcy i 17 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat, 5 miesięcy i 16 dni. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 4.664,66 zł. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że nie uwzględnił do stażu pracy ubezpieczonego okresu jego zatrudnienia, jako wychowawcy na kolonii w P. od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia 18 sierpnia 1981 r. wskazując, że na podstawie przedłożonych dokumentów nie można stwierdzić, czy za ww. okresy były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne (decyzja z dnia 27 września 2016 r., znak: (...).k. 15-16, tom III a.r.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 28 października 2016 r. ubezpieczony **J. W.**. W jego treści ubezpieczony domagał się zmiany decyzji i obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem okresu jego zatrudnienia na kolonii letniej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz na kolonii letniej Centralnego Zarządu Spółdzielni (...)w G. w okresie od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia

18 sierpnia 1981 r. Ubezpieczony wskazał, że będąc w tych okresach studentem Wydziału Resocjalizacji w Wyższej Szkole (...) w W., był zobowiązany do samodzielnego załatwienia sobie pracy w celu odbycia obowiązkowych praktyk pedagogicznych. Podał, że w latach 1980-1981 podpisał z ww. pracodawcami terminowe umowy o pracę, regulujące sposób jej wykonywania oraz określające składniki wynagrodzenia. Z tytułu pełnienia funkcji wychowawcy na koloniach letnich otrzymał także stosowne zaświadczenie, kwalifikujące go do zajmowania ww. stanowiska, w którym obaj pracodawcy poświadczyli pieczętami wykonanie uzgodnionej pracy w przeznaczonych do tego rubrykach. Ubezpieczony nadmienił, że przed złożeniem do organu rentowego dokumentacji, poświadczającej okresy jego zatrudnienia, zwrócił się do swoich poprzednich pracodawców z prośbą o wydanie świadectw pracy. W odpowiedzi na powyższe pismo, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji poinformowało go o tym, że nie posiada żadnej dokumentacji sprzed 1990 r., natomiast Kadry Spółdzielni (...) w G. wskazały, że po przeprowadzce do nowej siedziby również nie posiadają żadnej dokumentacji sprzed przeprowadzki. Zdaniem ubezpieczonego wpisy przedstawione w zaświadczeniu kursu kolonijnego i indeksie (...) wystarczająco potwierdzają odbycie przez niego stażu pracy na obu koloniach. Zawarte w umowach stawki wynagrodzenia pozwalają natomiast oszacować wielkość składek na ubezpieczenia społeczne w spornych okresach czasu. W konkluzji odwołania, ubezpieczony wniósł zatem o ponowne przeliczenie przysługującego mu świadczenia z uwzględnieniem w wymiarze stażu pracy okresów jego zatrudnienia od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia 18 sierpnia 1981 r. (odwołanie z dnia 28 października 2016 r. k. 2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podnosząc argumentację, którą posłużył się w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że w świetle przepisu § 22 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Organ rentowy wskazał, że w realiach rozpoznawanej sprawy ww. dokumenty nie zostały przedłożone przez ubezpieczonego, natomiast umowa o pracę potwierdza wyłącznie fakt zawarcia umowy na czas określony natomiast nie potwierdza zatrudnienia w powyższych okresach czasu oraz faktu opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne. Na tej podstawie organ rentowy do stażu pracy odwołującego nie uwzględnił okresów jego zatrudnienia od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia 18 sierpnia 1981 r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 25 listopada 2016 r. k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. W., urodzony w dniu (...), w dniu 31 sierpnia 2016 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego, załączając do ww. wniosku dokumentację potwierdzającą okresy przebytego zatrudnienia i wysokość otrzymywanego wynagrodzenia. W dołączonej dokumentacji znajdują się świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 2016 r., potwierdzające, że w okresie od dnia 1 września 1983 r. do dnia 31 sierpnia 1987 r., a następnie w okresie od dnia 1 września 1987 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Ośrodku (...) w W., a także w (...) Ośrodku (...) w W. na stanowiskach: pedagoga (od dnia 1 września 1983 r. do dnia 31 marca 1984 r. w wymiarze pełnego etatu), wychowawcy (od dnia 1 kwietnia 1984 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. w wymiarze pełnego etatu) oraz nauczyciela (od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r. w wymiarze 0,61 etatu, od dnia 1 września 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. w wymiarze 0,28 etatu oraz od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. w wymiarze 0,50 etatu). W okresie od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. ubezpieczony był zatrudniony w Szkole (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. na stanowisku nauczyciela chemii i fizyki, przy czym w okresie od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. wykonywał pracę w wymiarze 3/40 etatu, a w okresie do dnia 1 września 2015 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r. wykonywał pracę w wymiarze 7/40 etatu (świadectwa pracy z dnia 31 sierpnia 2016 r. k. 3, k. 5, świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2016 r. k. 6, tom III a.r.).

W latach 1979-1983 ubezpieczony był studentem studiów stacjonarnych na Wydziale Pedagogiki Specjalnej na kierunku Resocjalizacja Osób Społecznie Niedostosowanych w Wyższej Szkole (...). Program studiów na kierunku pedagogika przewidywał obowiązek odbywania przez studentów praktyk kolonijnych po zakończeniu pierwszego i drugiego roku studiów. Wszyscy zatrudnieni studenci musieli wylegitymować się aktualnym zaświadczeniem ukończenia kursu do pracy z dziećmi na kolonii, a ten organizowany był przez Kuratorium Oświaty. Opiekunem praktyk studentów był w tym czasie prof. nzw. dr hab. L. P.. Po ukończeniu II roku studiów J. W. został skierowany przez opiekuna praktyk do ich odbycia w okresach od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia 18 sierpnia 1981 r. na koloniach letnich organizowanych w P. oraz w G.. Z tytułu pełnienia funkcji wychowawcy na koloniach letnich ubezpieczony otrzymał stosowne zaświadczenie, kwalifikujące go do zajmowania ww. stanowiska, w treści którego oba zakłady pracy, tj. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz Centralny Zarząd Spółdzielni (...) w G. poświadczyli pieczętami wykonanie uzgodnionej pracy w przeznaczonych do tego rubrykach. W tym czasie wszyscy wychowawcy-instruktorzy kulturalno-oświatowi, odbywający praktyki byli jednocześnie zatrudnieni na podstawie umów o pracę zawartych na czas określony za uzgodnionym wynagrodzeniem, wobec, czego ich praca na koloniach nie miała charakteru wolontariatu (oświadczenie z dnia 28 maja 2017 r. k. 26, zeznania świadka L. P. k. 36-37, zeznania odwołującego k. 50 a.s.).

Z tytułu zatrudnienia w (...) Ośrodku (...) w W. w latach 2006-2013 ubezpieczony osiągnął następujące kwoty wynagrodzeń: za 2006 r. – 66.626,11 zł, za 2007 r. – 69.785,62 zł, za 2008 r. – 74.339,66 zł, za 2009 r. – 82.424,41 zł, za 2010 r. – 89.154,79 zł, za 2011 r. – 102.863,85 zł, za 2012 r. – 103.457,61 zł oraz za 2013 r. – 103.821,66 zł (zaświadczenie z Miejskiego Biura Finansów (...) W. k. 10-11, tom III a.r., zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 13-18, tom II a.r.).

Decyzją z dnia 22 czerwca 2004 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. ustalił w stosunku do wnioskodawcy J. W. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Wysokość kapitału początkowego wyniosła 128.840,14 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 160,30%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy, wynoszącego 160,30% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego, organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 15 lat, 3 miesięcy i 19 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 3 lat, 11 miesięcy i 10 dni (decyzja z dnia 22 czerwca 2004 r., znak: (...) – dokumentacja znajdująca się w tomie I a.r.).

Następnie decyzją z dnia 27 września 2016 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał J. W. emeryturę od dnia 1 września 2016 r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 2004 r. do 2013 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, wynoszący 249,50%. Podstawa wymiaru obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 249,50% przez kwotę bazową 3.408,62 zł, co dało kwotę w wysokości 8.504,51 zł. Do ustalenia wysokości emerytury, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 32 lat, 5 miesięcy i 17 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 4 lat, 5 miesięcy i 16 dni. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła 4.664,66 zł. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że nie uwzględnił do stażu pracy ubezpieczonego okresu jego zatrudnienia, jako wychowawcy na kolonii w P. od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia 18 sierpnia 1981 r. wskazując, że na podstawie przedłożonych dokumentów nie można stwierdzić, czy za ww. okresy były opłacane składki na ubezpieczenia społeczne (decyzja z dnia 27 września 2016 r., znak: (...))k. 15-16, tom III a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, ubezpieczony J. W. złożył odwołanie do tut. Sądu inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 28 października 2016 r. k. 2-3 a.s.).

W toku postępowania, Sąd Okręgowy zobowiązał organ rentowy do przedstawienia hipotetycznego wyliczenia w przedmiocie wskazania o ile uległoby zmianie wyliczenie emerytury odwołującego przy uwzględnieniu okresu od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz okresu od dnia 28 lipca 1981 r. do dnia 19 sierpnia 1981 r. W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie, organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 18 września 2017 r. wskazał, że przy hipotetycznym przyjęciu do stażu pracy wnioskodawcy ww. okresów czasu, wysokość emerytury ubezpieczonego, po waloryzacji wynosiłaby 4.698,85 zł (postanowienie z dnia 1 września 2017 r. k. 37, pismo procesowe z dnia 18 września 2017 r. k. 39 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Za wiarygodne Sąd Okręgowy uznał także zeznania odwołującego J. W. (k. 50 a.s.) oraz świadka L. P. (k. 37 a.s.), jako że były one logiczne, spójne, a nadto korespondowały z materiałem rzeczowym zgromadzonym w sprawie. Świadek L. P. w swoich zeznaniach potwierdził bowiem wiarygodność zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego przez (...) Ośrodek (...) w W.. Podkreślił, że w spornych okresach czasu wszyscy wychowawcy-instruktorzy kulturalno-oświatowi, odbywający praktyki byli jednocześnie zatrudnieni na podstawie umów o pracę zawartych na czas określony za uzgodnionym wynagrodzeniem, wobec, czego ich praca na koloniach nie miała charakteru wolontariatu. Jednocześnie wszyscy zatrudnieni studenci musieli wylegitymować się aktualnym zaświadczeniem ukończenia kursu do pracy z dziećmi na kolonii, a ten organizowany był przez Kuratorium Oświaty. Ponadto z tytułu pełnienia funkcji wychowawcy na koloniach letnich ubezpieczony otrzymał stosowne zaświadczenie, kwalifikujące go do zajmowania ww. stanowiska pracy, w treści którego oba zakłady pracy, tj. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz Centralny Zarząd Spółdzielni (...) w G. poświadczali pieczętkami wykonanie uzgodnionej pracy w przeznaczonych do tego rubrykach. Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 września 2016 r., znak: (...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w niniejszej sprawie prawo ubezpieczonego do emerytury jest bezsporne. Ubezpieczony pobiera bowiem świadczenie emerytalne od dnia 1 września 2016 r., tj. od dnia następnego po dniu rozwiązania stosunku pracy. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była natomiast wysokość emerytury ustalona zaskarżoną decyzją z dnia 27 września 2016 r. na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Ubezpieczony domagał się bowiem przyjęcia do obliczenia świadczenia zarobków z okresów jego zatrudnienia w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych oraz w Centralnym Zarządzie Spółdzielni (...) w G., tj. od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz okresu od dnia 28 lipca 1981 r. do dnia 19 sierpnia 1981 r., kiedy to sprawował funkcję wychowawcy kulturalno-oświatowego na koloniach w G. i P..

Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że emerytura dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 24-26c ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1338 ze zm.). Zgodnie z art. 25 ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185. Stosownie do ust. 1b jeżeli ubezpieczony pobierał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191 i 1198 oraz z 2015 r. poz. 357), podstawę obliczenia emerytury, o

której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Ostatecznie – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Aktem prawnym regulującym kwestię ustalania prawa do emerytury i obliczania jej wysokości jest również rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1412). W świetle § 21 ust. 1 rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Należy także pamiętać, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., I UK 179/2006).

W niniejszej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwestionował okresy zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz okresu od dnia 28 lipca 1981 r. do dnia 19 sierpnia 1981 r. w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych oraz w Centralnym Zarządzie Spółdzielni (...)w G., w których to okresach sprawował funkcję wychowawcy na koloniach letnich w G. i P.. Organ rentowy wskazał, że w realiach rozpoznawanej sprawy odwołujący nie przedłożył stosownych dokumentów o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, natomiast umowa o pracę potwierdza wyłącznie fakt zawarcia umowy na czas określony natomiast nie potwierdza zatrudnienia w powyższych okresach czasu oraz faktu opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne. Na tej podstawie organ rentowy do stażu pracy odwołującego nie uwzględnił okresów jego zatrudnienia od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz od dnia 29 lipca 1981 r. do dnia 18 sierpnia 1981 r., co znalazło wyraz w treści zaskarżonej decyzji. Postępowanie dowodowe, w tym przede wszystkim zeznania świadka L. P., będącego w ww. okresach czasu opiekunem praktyk pozwoliły jednak ustalić, że wnioskodawca w spornych okresach czasu był faktycznie zatrudniony na stanowisku wychowawcy kulturalno-oświatowego na koloniach letnich ww. zakładach pracy w G. i P., a jego praca nie była świadczona w ramach wolontariatu. Ponadto osiągnął wynagrodzenie wskazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, co potwierdzają stosowne w tym przedmiocie dokumenty złożone do akt organu rentowego.

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zaliczył do stażu pracy J. W. okres pracy na kolonii w P. od dnia 11 lipca 1980 r. do dnia 5 sierpnia 1980 r. oraz okres pracy na kolonii w G. od dnia 28 lipca 1981 r. do dnia 19 sierpnia 1981 r., o czym orzekł w sentencji wyroku na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)